

слугуватимуть інструментом інтерпретації. У нашому випадку інтерпретація і розкодування повідомлення є синонімами.

Беручи за основу вербально-візуальну єдність, можемо стверджувати, що така єдність має інтегративну природу, оскільки формується як гібридна конструкція з вербальних і невербальних компонентів. Конструкція вимагає розкодування іконічного зображення; графічного зображення; оригінально-оформленого зображення, яке може включати художні композиції, малюнки у поєднанні з буквами, цифрами, словами або без них.

Інтегративна природа вербально-візуальної єдності може бути відображена у гібридних текстах за рахунок компресії (скорочення слів) шляхом абрєвіації, еліпсису, контамінації, телескопії, словоскладання. Мовна компресія в гібридних текстах обумовлена лінгвістичними та екстралінгвальними факторами, а також є засобом підсилення експресивності самої вербально-візуальної єдності. Особливої уваги набуває інформаційне навантаження. Тісний структурний зв'язок вербальних і невербальних елементів свідчить про те, що зображення виконує декілька функцій: інформативну, експресивну, аргументаційну, естетичну. Дослідження візуального елементу як одного з ключових компонентів вербально-візуальної єдності може аналізуватися через його первинне (природне), вторинне (умовне) та внутрішнє значення (зміст). Кожен візуальний знак інтерпретується так само як вербальний на основі доіконографічного опису, іконографічного аналізу, іконографічної інтерпретації (Panofsky, 1937).

Отже, гібридні або вербально-візуальні тексти можна вважати мікротекстами, для створення яких застосовуються засоби компресії, а також відбувається інтеграція вербальних та візуальних елементів повідомлення. Спостерігається стійка тенденція до такої інтеграції, де семіотична складова може ставати домінантною.

1. Panofsky, E. (1937). The early history of man in a series of paintings by Piero di Cosimo. *Journal of the Warburg Institute*. Vol. 1. P.12-30.

UDC: 159.946.3:81'23(48)

Language Diplomacy or Justifying Aggression? The Representation of Kremlin Narratives in multi-polar world

Krylova-Grek, Yuliia

National University of "Kyiv Mohyla Academy"

krylova-grek@ukma.edu.ua

The Russian aggression offers a current example of how language is used to justify war and violence. The Kremlin's autocratic regime invests significant resources in disseminating narratives aimed at both influencing domestic and persuading international audiences of the legitimacy of its

aggressive policies. Various mechanisms are employed to legitimise violence, including framing aggression as defence, mythologising history, and constructing moral dichotomies (Zavershinskaia, 2024). An analysis of public discourse in Germany, France, and Italy, shows that the main platforms for spreading Russia's aggressive narratives include traditional media, online platforms, and social networks, as well as advocacy groups and political actors, aimed at weakening European unity and undermining support for Ukraine (Nabozhniak et al., 2023).

This study explores the linguistic mechanisms through which political and media actors construct key narratives in public discourse with the aim of influencing the worldview of target audiences. The language of public communication utilized by Russia in the media is seen as an instrument of political influence aimed at legitimising its imperial policy of aggression for both Russian and European audiences and is used as a tool of information and psychological operations aimed at shaping public opinion (Khaldarova, 2021; Krylova-Grek, 2023).

The study aims to demonstrate how the same narratives are represented differently for domestic and European audiences. One of the features of language policy in the EU context is how aggressive rhetoric is softened in the European media and how language strategies are used to hide calls for aggression, justify war crimes, and cultural genocide. Overall, the study highlights, on the one hand, the phenomenon of weaponised language in domestic public discourse, and on the other, the manipulation of linguistic representation of information that mitigates or conceals aggressive narratives.

The first stage of the study identifies some key psycholinguistic strategies used in pro-Russian European media to mitigate aggressive discourse about the war against Ukraine. These include framing aggression as defence, euphemisation and semantic shift to neutralise violence. Through presupposition and intertextual legitimation Russian narratives are adapted to Western discursive norms, aiming to create a cognitive and emotional acceptance of its policy while maintaining an appearance of objectivity.

References

1. Khaldarova, I. (2021). Brother or 'Other'? Transformation of strategic narratives in Russian television news during the Ukrainian crisis. *Media, War & Conflict*, 14(1), 3-20. <https://doi.org/10.1177/1750635219846016>
2. Krylova-Grek, Yu. (2022). Psycholinguistic approach to the analysis of manipulative and indirect hate speech in media. *East European Journal of Psycholinguistics*, 9(2), <https://doi.org/10.29038/eejpl.2022.9.2.kry>
3. Nabozhniak, O., Tsekhanovska, O., Castagna, A., Khutkyy, D., Melenchuk, A. (2023). *Revealing Russian influence in Europe: Insights from Germany, France, Italy and Ukraine*. Kyiv: Institute of Innovative Governance. <https://surl.lu/fjdino>

4. Zavershinskaia, P. (2024). State's Legitimation of Violence through Strategic Narration: How the Kremlin Justified the Russian Invasion of Ukraine. *The International Spectator*, 59(2), 18–36. <https://doi.org/10.1080/03932729.2024.2327492>
5. Kudriavtseva, N. (2025). Research on language in wartime: a critical ethnographic sociolinguistic approach. *Post-Soviet Affairs*, 1–10. <https://doi.org/10.1080/1060586X.2025.2562874>

УДК: 811.111'42:[316.658:327.8:004.738.5](470+571:5/6)

Дослідження наративів російської пропаганди в країнах Азії та Африки: методологічний аспект

Моїсєнко Олена, Мазін Дмитро

Національний університет «Києво-Могилянська академія»

<https://orcid.org/0000-0002-6262-9678>; <https://orcid.org/0000-0002-1487-269X>

Пропаганда – це систематичне, цілеспрямоване поширення інформації, ідей, викривлених фактів, спрямоване на маніпулювання свідомістю та поведінкою людей для досягнення певних політичних, соціальних чи комерційних цілей. Пропаганда рф спрямована не тільки на Україну. Пропаганда рф також спрямована на інші країни світу. Особливу увагу рф зосереджує на поширенні своєї ідеології у країнах «Глобального Півдня» (див.: *кремль проводить масштабну пропагандистську акцію в країнах Глобального Півдня. (21.02.2026) Центр протидії дезінформації.*

<https://cpd.gov.ua/international-direction/globalnyj-pivden/kreml-provodyt-masshtabnu-propagandy-stsku-akcziyu-v-krayinah-globalnogo-pivdnia/>). У контексті жорстокої агресії проти України, важливою складовою російської пропаганди є відбілювання росії. «Відбілювання» росії – це спроби російської пропаганди перекласти відповідальність за агресію, військові злочини та руйнування в Україні, на Україну та інші держави, або ж подати дії рф як «вимушені» чи «миролюбні» для маніпуляції міжнародною думкою та зменшення наслідків санкцій. Країни «Глобального Півдня», до яких належать країни Азії та Африки, мають для України важливе значення як дипломатичні та економічні партнери в протидії російській агресії. Саме тому, дослідження особливостей наративів російської пропаганди в цих регіонах для розробки протидії російській пропаганді є актуальними для України сьогодні. Значну роль у розповсюдженні російської пропаганди відіграють посольства рф та «руські дома», які використовують «м'яку силу» для просування російських пропагандистських наративів у певний простір. М'яка сила передбачає вплив на інші держави через культуру та цінності. Дослідження наративів російської федерації в основному фокусуються на дослідженні механізмів та тактик деструктивного інформаційного впливу (див.: *Посібник "Зброя*